

III

(Akty przygotowawcze)

RADA

Inicjatywa Królestwa Belgii, Republiki Bułgarii, Republiki Czeskiej, Królestwa Danii, Republiki Estońskiej, Republiki Greckiej, Królestwa Hiszpanii, Republiki Francuskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Węgierskiej, Królestwa Niderlandów, Republiki Rumunii, Republiki Słowenii, Republiki Słowackiej i Królestwa Szwecji w sprawie decyzji ramowej Rady 2009/.../WSiSW z dnia ... dotyczącej przekazywania postępowań w sprawach karnych

(2009/C 219/03)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 31 ust. 1 lit. a) i art. 34 ust. 2 lit. b),

uwzględniając inicjatywę ...,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia Europejska postawiła sobie za cel utrzymanie i rozwijanie przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.
- (2) W myśl programu haskiego w sprawie wzmocnienia wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w Unii Europejskiej ⁽²⁾ wymaga, aby państwa członkowskie rozważyły możliwości koncentrowania ścigania w jednym państwie członkowskim w przypadku wielostronnych spraw transgranicznych, w celu zwiększenia skuteczności ścigania przestępstw, a jednocześnie zagwarantowania odpowiedniego wymierzania sprawiedliwości.
- (3) Eurojust został utworzony w celu stymulowania i poprawy koordynacji dochodzeń i ścigania między właściwymi organami państw członkowskich.
- (4) Decyzja ramowa Rady w sprawie zapobiegania konfliktom jurysdykcji w postępowaniu karnym i w sprawie rozstrzygnięcia takich konfliktów ⁽³⁾ reguluje kwestię negatywnych skutków, jakie ma prowadzenie postępowania karnego („postępowanie”) w sprawie tych samych czynów związanych z tą samą osobą przez kilka

państw członkowskich mających właściwość w tej sprawie karnej. W tej decyzji ramowej ustanawia się procedurę wymiany informacji oraz procedurę bezpośrednich konsultacji, które mają na celu zapobieganie naruszaniu zasady *ne bis in idem*.

- (5) Konieczne jest dalsze zacieśnianie współpracy sądowej między państwami członkowskimi, po to by zwiększyć skuteczność dochodzeń i ścigania. Aby uregulować kwestię przestępstw transgranicznych, niezbędne jest ustalenie wspólnych zasad dla państw członkowskich dotyczących przekazywania postępowań. Takie zasady pomogą zapobiegać naruszaniu zasady *ne bis in idem* i usprawnią prace Eurojustu. Ponadto w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości powinny istnieć wspólne ramy prawne dotyczące przekazywania postępowań między państwami członkowskimi.
- (6) Trzynastcie państw członkowskich ratyfikowało i stosuje europejską konwencję o przekazywaniu ścigania w sprawach karnych z dnia 15 maja 1972 r. Pozostałe państwa członkowskie nie ratyfikowały tej konwencji. Niektóre z nich, aby umożliwić innym państwom członkowskim wszczęcie postępowań, powołują się na mechanizm przewidziany w europejskiej konwencji o wzajemnej pomocy w sprawach karnych z dnia 20 kwietnia 1959 r. w związku z konwencją o wzajemnej pomocy w sprawach karnych pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej ⁽⁴⁾ z dnia 29 maja 2000 r. Inne państwa stosują umowy dwustronne lub prowadzą nieformalną współpracę.
- (7) Umowa między państwami członkowskimi Wspólnot Europejskich dotycząca przekazywania postępowań w sprawach karnych została podpisana w 1990 r. Umowa ta nie weszła jednak w życie, z braku jej ratyfikacji.

⁽¹⁾ Opinia ...

⁽²⁾ Dz.U. C 53 z 3.3.2005, s. 1.

⁽³⁾ Dokument 8535/09.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 197 z 12.7.2000, s. 3.

- (8) W związku z tym we współpracy między państwami członkowskimi w zakresie przekazywania postępowań nie stosuje się żadnej jednolitej procedury.
- (9) Niniejsza decyzja ramowa powinna ustanowić wspólne ramy prawne dotyczące przekazywania postępowań w sprawach karnych między państwami członkowskimi. Środki przewidziane w decyzji ramowej powinny prowadzić do rozszerzenia zakresu współpracy między właściwymi organami państw członkowskich dzięki instrumentowi, który zwiększa skuteczność postępowań karnych i usprawnia odpowiednie wymierzanie sprawiedliwości poprzez ustanowienie wspólnych zasad regulujących warunki przekazywania postępowań karnych wszczętych w jednym państwie członkowskim do innego państwa członkowskiego.
- (10) Państwa członkowskie powinny wyznaczyć właściwe organy w sposób zachęcający do stosowania zasady bezpośrednich kontaktów między tymi organami.
- (11) Do celów stosowania niniejszej decyzji ramowej dane państwo członkowskie mogłoby nabyć właściwość, w przypadku gdy właściwość tę przyzna mu inne państwo członkowskie.
- (12) Przyjęto kilka decyzji ramowych dotyczących stosowania zasady wzajemnego uznawania orzeczeń w sprawach karnych do celów wykonywania wyroków w innych państwach członkowskich, w szczególności: decyzję ramową Rady 2005/214/WSiSW z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie stosowania zasady wzajemnego uznawania do kar o charakterze pieniężnym⁽¹⁾, decyzję ramową 2008/909/WSiSW z dnia 27 listopada 2008 r. o stosowaniu zasady wzajemnego uznawania do wyroków skazujących na karę pozbawienia wolności lub inny środek polegający na pozbawieniu wolności – w celu wykonania tych wyroków w Unii Europejskiej⁽²⁾ oraz decyzję ramową 2008/947/WSiSW z dnia 27 listopada 2008 r. o stosowaniu zasady wzajemnego uznawania do wyroków i decyzji w sprawie zawieszenia lub warunkowego zwolnienia w celu nadzorowania przestrzegania warunków zawieszenia i obowiązków wynikających z kar alternatywnych⁽³⁾. Niniejsza decyzja ramowa powinna uzupełniać stosowanie przepisów tych decyzji ramowych i nie należy interpretować jej w sposób wykluczający ich stosowanie.
- (13) Stosując niniejszą decyzję ramową, powinno się brać pod uwagę uzasadnione interesy podejrzanych i ofiar. Żadnego przepisu niniejszej decyzji ramowej nie należy jednak interpretować jako przepisu naruszającego uprawnienia właściwych organów sądowych do decydowania o przekazaniu postępowania.
- (14) Żadnego przepisu niniejszej decyzji ramowej nie należy interpretować jako przepisu wpływającego na prawo osób do przedstawienia argumentacji, zgodnie z którą ściganie danych osób powinno przebiegać na terenie ich własnej jurysdykcji lub innej jurysdykcji, jeżeli prawo takie jest przewidziane w przepisach krajowych.
- (15) Należy zachęcać właściwe organy do konsultowania się między sobą, przed wystąpieniem o przekazanie postępowania i zawsze, gdy uzna się to za stosowne, w celu ułatwienia sprawnego i skutecznego stosowania niniejszej decyzji ramowej.
- (16) Gdy postępowanie zostało przekazane zgodnie z niniejszą decyzją ramową, organ przyjmujący powinien stosować prawo i procedury krajowe.
- (17) Niniejsza decyzja ramowa nie stanowi podstawy prawnej zatrzymywania osób w celu ich przekazania do innego państwa członkowskiego, po to by państwo to mogło prowadzić postępowanie przeciwko danej osobie.
- (18) Niniejsza decyzja ramowa nie narusza praw podstawowych i jest zgodna z zasadami uznanymi w art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej i wyrażonymi w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności, w jej rozdziale VI. Żaden z przepisów niniejszej decyzji ramowej nie powinien być interpretowany jako zakaz odmowy współpracy, jeżeli istnieją obiektywne przesłanki, aby przypuszczać, że postępowanie zostało wszczęte w celu ukarania danej osoby ze względu na jej płeć, rasę, religię, pochodzenie etniczne, obywatelstwo, język, poglądy polityczne lub orientację seksualną albo że jej sytuacja może być bardziej niekorzystna z któregośkolwiek z tych powodów,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ RAMOWĄ:

ROZDZIAŁ 1

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Cel i zakres zastosowania

Celem niniejszej decyzji ramowej jest zwiększenie skuteczności postępowań karnych i usprawnienie odpowiedniego wymierzania sprawiedliwości w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości poprzez ustalenie wspólnych zasad ułatwiających przekazywanie postępowań między właściwymi organami państw członkowskich, z uwzględnieniem uzasadnionych interesów osób podejrzanych i ofiar.

Artykuł 2

Prawa podstawowe

Niniejsza decyzja ramowa nie wpływa na zmianę obowiązku poszanowania praw podstawowych i zasad uznanych mocą art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 76 z 22.3.2005, s. 16.

⁽²⁾ Dz.U. L 327 z 5.12.2008, s. 27.

⁽³⁾ Dz.U. L 337 z 16.12.2008, s. 102.

Artykuł 3**Definicje**

Do celów niniejszej decyzji ramowej:

- a) „przestępstwo” oznacza czyn stanowiący przestępstwo w rozumieniu krajowego prawa karnego;
- b) „organ przekazujący” oznacza organ, który jest właściwy do wystąpienia o przekazanie postępowania;
- c) „organ przyjmujący” oznacza organ, który jest właściwy do otrzymania wniosku o przekazanie postępowania.

Artykuł 4**Wyznaczenie właściwych organów**

1. Każde państwo członkowskie informuje Sekretariat Generalny Rady o tym, które organy sądowe są na mocy jego prawa krajowego właściwe do działania w roli organu przekazującego i organu przyjmującego („właściwe organy”) zgodnie z niniejszą decyzją ramową.
2. Państwa członkowskie mogą wyznaczyć organy pozasądowe jako organy właściwe do podejmowania decyzji na mocy niniejszej decyzji ramowej, o ile organy te są właściwe do podejmowania podobnych decyzji na mocy prawa krajowego i procedur krajowych.
3. Każde państwo członkowskie może – jeżeli to konieczne z uwagi na strukturę systemu wewnętrznego – wyznaczyć co najmniej jeden organ centralny, który będzie wspomagał właściwe organy w administracyjnym przekazywaniu i odbieraniu wniosków. Państwa członkowskie informują o tym Sekretariat Generalny Rady.
4. Sekretariat Generalny Rady udostępnia otrzymane informacje wszystkim państwom członkowskim i Komisji.

Artykuł 5**Właściwość**

1. Do celów stosowania niniejszej decyzji ramowej każde państwo członkowskie jest właściwe do ścigania na mocy jego prawa krajowego wszelkich przestępstw, do których ma zastosowanie prawo innego państwa członkowskiego.
2. Właściwość przyznana państwu członkowskiemu wyłącznie na mocy ust. 1 może być wykonywana jedynie zgodnie z wnioskiem o przekazanie postępowania.

Artykuł 6**Rezygnacja z postępowania**

Każde państwo członkowskie właściwe na mocy prawa krajowego do ścigania danego przestępstwa może – do celów stoso-

wania niniejszej decyzji ramowej – zrezygnować z postępowania przeciwko osobie podejrzanej lub odstąpić od niego, po to by umożliwić przekazanie postępowania toczącego się w sprawie danego przestępstwa innemu państwu członkowskiemu.

ROZDZIAŁ 2**PRZEKAZANIE POSTĘPOWANIA****Artykuł 7****Kryteria dotyczące występowania o przekazanie postępowania**

Gdy dana osoba jest podejrzana o popełnienie przestępstwa w rozumieniu prawa jednego z państw członkowskich, organ przekazujący tego państwa członkowskiego może wystąpić do organu przyjmującego w innym państwie członkowskim o przejęcie postępowania, jeżeli usprawniłoby to skuteczne i odpowiednie wymierzanie sprawiedliwości i jeżeli zostało spełnione co najmniej jedno z następujących kryteriów:

- a) przestępstwo zostało popełnione w całości lub w części na terytorium tego drugiego państwa członkowskiego lub większość skutków lub znaczna część szkody będącej wynikiem przestępstwa wystąpiły na terytorium tego drugiego państwa członkowskiego;
- b) osoba podejrzana stale zamieszkuje w tym drugim państwie członkowskim;
- c) znaczna część najważniejszych dowodów znajduje się w tym drugim państwie członkowskim;
- d) w tym drugim państwie członkowskim trwa postępowanie przeciwko osobie podejrzanej;
- e) w tym drugim państwie członkowskim trwa postępowanie w sprawie tych samych lub powiązanych faktów, które dotyczą innych osób, w szczególności w sprawie tej samej organizacji przestępczej;
- f) wobec osoby podejrzanej jest lub ma być wykonywany wyrok polegający na pozbawieniu wolności w tym drugim państwie członkowskim;
- g) jest prawdopodobne, że wykonanie wyroku w tym drugim państwie członkowskim zwiększy szanse na resocjalizację osoby skazanej, lub istnieją inne powody dla stosowniejszego wykonania wyroku w tym drugim państwie członkowskim; lub
- h) ofiara stale zamieszkuje w tym drugim państwie członkowskim lub przekazanie postępowania jest z jakichkolwiek względów korzystne dla ofiary.

Artykuł 8

Informowanie osoby podejrzanej

Przed złożeniem wniosku o przekazanie postępowania, organ przekazujący informuje – w stosownym przypadku i w sposób zgodny z prawem krajowym – osobę podejrzaną o dokonanie przestępstwa o planowanym przekazaniu. Jeżeli osoba podejrzana wyraża opinię na temat przekazania, organ przekazujący informuje organ przyjmujący o tej opinii.

Artykuł 9

Prawa ofiary

Przed złożeniem wniosku o przekazanie postępowania organ przekazujący w należyty sposób analizuje interesy ofiary przestępstwa i dba, by w pełni przestrzegano jej praw przewidzianych w prawie krajowym. Obejmuje to w szczególności prawo ofiary do uzyskania informacji o planowanym przekazaniu postępowania.

Artykuł 10

Procedura występowania o przekazanie postępowania

1. Przed złożeniem wniosku o przekazanie postępowania zgodnie z art. 7 organ przekazujący może przekazać informacje organowi przyjmującemu oraz wystąpić o opinię w szczególności co do tego, czy jest prawdopodobne, że organ przyjmujący powoła się na jedną z podstaw odmowy, o której mowa w art. 12.

2. Aby poznać opinię organu przyjmującego zgodnie z ust. 1, organ przekazujący udostępnia mu informacje dotyczące postępowania i może je dostarczyć na piśmie, korzystając z wzorcowego formularza zamieszczonego w załączniku.

3. Organ przekazujący przesyła formularz, o którym mowa w ust. 2 bezpośrednio organowi przyjmującemu w dowolny sposób umożliwiający zachowanie dokumentacji pisemnej, pod warunkiem że sposób ten pozwoli organowi przyjmującemu ustalić jej autentyczność. Wszystkie inne urzędowe zawiadomienia organy te przekazują sobie również bezpośrednio.

4. Do wniosku o przekazanie załącza się oryginał lub uwierzytelniony odpis akt sprawy lub odpowiednich ich części, wszelkie inne odpowiednie dokumenty i kopię odpowiednich przepisów, lub jeżeli nie jest to możliwe – oświadczenie o odpowiednich przepisach. Jeżeli nie przeprowadzono konsultacji zgodnie z procedurą, o której mowa w ust. 3, składa się pisemny wniosek o przekazanie postępowania, stosując wzorcowy formularz określony w załączniku, zgodnie z procedurą, o której mowa w ust. 3.

5. Organ przekazujący informuje organ przyjmujący o wszelkich działaniach lub środkach proceduralnych mających związek z postępowaniem i podjętych po przesłaniu wniosku w państwie członkowskim organu przekazującego. Do informacji tej załącza się wszelkie odpowiednie dokumenty.

6. Organ przekazujący może wycofać wniosek o przekazanie postępowania w każdym czasie, przed podjęciem przez organ przyjmujący decyzji zgodnie z art. 13 ust. 1 wyrażającej zgodę na przekazanie.

7. Jeżeli organ przyjmujący nie jest znany organowi przekazującemu, organ przekazujący podejmuje wszelkie niezbędne starania, także za pośrednictwem punktów kontaktowych europejskiej sieci sądowej, by uzyskać dane organu przyjmującego.

8. Jeżeli organ, który otrzymuje wniosek, nie jest właściwym organem na mocy art. 4, przekazuje z urzędu wniosek właściwemu organowi i niezwłocznie powiadamia o tym organ przekazujący.

Artykuł 11

Podwójna karalność

Na przekazanie postępowania można zgodzić się tylko wówczas, gdy czyn leżący u podstaw tego wniosku stanowi przestępstwo w rozumieniu prawa państwa członkowskiego organu przyjmującego.

Artykuł 12

Podstawy odmowy

1. Organ przyjmujący państwa członkowskiego może odmówić przejęcia postępowania wyłącznie wtedy, gdy:

- a) dany czyn nie stanowi przestępstwa w rozumieniu prawa tego państwa członkowskiego zgodnie z art. 11;
- b) wszczęcie postępowania byłoby sprzeczne z zasadą *ne bis in idem*;
- c) ze względu na swój wiek podejrzany nie może podlegać odpowiedzialności karnej za dokonanie przestępstwa;
- d) prawo tego państwa członkowskiego przewiduje immunitet lub przywilej, który uniemożliwia podjęcie działania;
- e) ściganie uległo przedawnieniu zgodnie z prawem tego państwa członkowskiego;
- f) dane przestępstwo jest objęte amnestią zgodnie z prawem tego państwa członkowskiego;
- g) kryteria przewidziane w art. 7 lit. a)–h), na których opiera się wniosek, uznaje się za niespełnione.

2. Jeżeli właściwość państwa członkowskiego, które otrzymało wnioski, opiera się wyłącznie na przepisach art. 5, organ przyjmujący może odmówić przyjęcia postępowania na podstawach przewidzianych w ust. 1 oraz wówczas, gdy uzna się, że przekazanie nie usprawni skutecznego i odpowiedniego wymierzania sprawiedliwości.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 lit. g), organ przyjmujący, zanim podejmie decyzję o odmowie przejęcia postępowania, informuje w odpowiedni sposób organ przekazujący i w razie konieczności zwraca się do niego o niezwłoczne przekazanie wszelkich wymaganych informacji dodatkowych.

Artykuł 13

Decyzja organu przyjmującego

1. Po otrzymaniu wniosku o przekazanie postępowania organ przyjmujący stwierdza bez zbędnej zwłoki, czy przekazanie postępowania zostanie zaakceptowane, i przyjmuje wszelkie niezbędne środki, by spełnić prośbę zgodnie ze swoim prawem krajowym, chyba że postanowi powołać się na podstawy odmowy przewidziane w art. 12.

2. Organ przyjmujący niezwłocznie informuje organ przekazujący o swojej decyzji w dowolny sposób umożliwiający zachowanie dokumentacji pisemnej. Jeżeli organ przyjmujący postanawia odmówić przejęcia postępowania, informuje organ przekazujący o powodach swojej decyzji.

Artykuł 14

Konsultacje między organami przekazującymi a organami przyjmującymi

Organy przekazujące i organy przyjmujące mogą, w przypadku gdy uzna się to za celowe, konsultować się między sobą, by ułatwić sprawne i skuteczne stosowanie niniejszej decyzji ramowej.

Artykuł 15

Współpraca z Eurojustem i z europejską siecią sądową

Każdy właściwy organ może na dowolnym etapie procedury zwrócić się o pomoc do Eurojustu lub do europejskiej sieci sądowej.

ROZDZIAŁ 3

SKUTKI PRZEKAZANIA POSTĘPOWANIA

Artykuł 16

Skutki w państwie członkowskim organu przekazującego

1. Najpóźniej w chwili otrzymania zawiadomienia o akceptacji przez organ przyjmujący wniosku o przekazanie

postępowania postępowanie dotyczące faktów leżących u podstaw wniosku zostaje zawieszane lub przerwane zgodnie z prawem krajowym w państwie członkowskim, któremu podlega organ przekazujący; nie dotyczy to wszelkich koniecznych dochodzeń, w tym pomocy sądowej udzielanej organowi przyjmującemu.

2. Organ przekazujący może wszcząć lub wznowić postępowanie, jeżeli organ przyjmujący poinformuje go o swojej decyzji o przerwaniu postępowania dotyczącego faktów leżących u podstaw wniosku.

3. Organ przekazujący nie może wszcząć ani wznowić postępowania, jeżeli organ przyjmujący poinformował go o decyzji podjętej na zakończenie postępowania w państwie członkowskim organu przyjmującego, jeżeli decyzja ta stanowi przeszkodę w dalszym postępowaniu na mocy prawa tego państwa członkowskiego.

4. Niniejsza decyzja ramowa nie narusza prawa ofiar do wszczęcia postępowania w sprawie karnej przeciwko sprawcy, w przypadku gdy gwarantuje je prawo krajowe.

Artykuł 17

Skutki w państwie członkowskim organu przyjmującego

1. Przekazane postępowanie jest regulowane prawem państwa członkowskiego, do którego zostało przekazane.

2. W przypadku gdy jest to zgodne z prawem państwa członkowskiego organu przyjmującego, do którego przekazano postępowanie, wszelkie działania w ramach postępowania lub postępowania przygotowawczego prowadzonego w państwie członkowskim organu przekazującego, lub wszelkie działania przerywające lub zawieszające bieg przedawnienia są tak samo ważne w drugim państwie członkowskim, jakby były prowadzone w nim lub przez organy tego państwa członkowskiego.

3. Gdy organ przyjmujący postanawia zgodzić się na przekazanie postępowania, może on zastosować wszelkie środki proceduralne dopuszczone przez jego prawo krajowe.

4. Jeżeli postępowanie jest wynikiem skarg wniesionych w obu państwach członkowskich, skarga złożona w państwie członkowskim organu przekazującego ma tę samą ważność, co skarga wniesiona w drugim państwie członkowskim.

5. Wyłącznie w przypadku, gdy prawo państwa członkowskiego organu przyjmującego wymaga wniesienia skargi lub zastosowania innych sposobów wszczęcia postępowania, formalności tych dopełnia się w okresie ustalonym przez prawo tego państwa członkowskiego. Należy poinformować o tym to drugie państwo członkowskie. Okres ten rozpoczyna się w dniu, w którym organ przyjmujący wyrazi zgodę na przekazanie postępowania.

6. W państwie członkowskim organu przyjmującego kary mające zastosowanie do danego przestępstwa są wymierzone na mocy prawa tego państwa, chyba że prawo to przewiduje inaczej. W przypadku gdy właściwość opiera się wyłącznie na przepisach art. 5, kara orzeczona w tym państwie członkowskim nie jest surowsza niż kara przewidziana w prawie drugiego państwa członkowskiego.

ROZDZIAŁ 4

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 18

Informacje, które należy przekazać organowi przyjmującemu

Organ przyjmujący informuje organ przekazujący o przerwaniu postępowania lub o wszelkich innych decyzjach podjętych na zakończenie postępowania, w tym informuje o tym, czy dana decyzja stanowi przeszkodę w dalszym postępowaniu na mocy prawa państwa członkowskiego organu przyjmującego, lub przekazuje inne informacje o dużym znaczeniu. Przekazuje kopię decyzji pisemnej.

Artykuł 19

Języki

1. Formularz określony w załączniku i odpowiednie części akt sprawy są tłumaczone na język urzędowy lub na jeden z języków urzędowych państwa członkowskiego, do którego zostały przesłane.

2. Każde państwo członkowskie może w chwili przyjęcia niniejszej decyzji ramowej lub później złożyć w Sekretariacie Generalnym Rady deklarację, w której stwierdza, że będzie honorowało tłumaczenia na co najmniej jeden inny język urzędowy instytucji Unii Europejskiej. Sekretariat Generalny udostępnia te informacje pozostałym państwom członkowskim oraz Komisji.

Artykuł 20

Koszty

Koszty powstałe w związku ze stosowaniem niniejszej decyzji ramowej ponoszone są przez państwo członkowskie organu przyjmującego, z wyjątkiem kosztów, które powstały wyłącznie na terytorium drugiego państwa członkowskiego.

Artykuł 21

Związek z innymi umowami i porozumieniami

1. W stosunkach między państwami członkowskimi, które są związane europejską konwencją o przekazywaniu ścigania

w sprawach karnych z dnia 15 maja 1972 r., przepisy niniejszej decyzji ramowej stosuje się w miejsce odpowiadających im postanowień tej konwencji od daty, o której mowa w art. 22 ust. 1.

2. Państwa członkowskie mogą nadal stosować obowiązujące dwu- lub wielostronne umowy lub porozumienia, o ile pozwalają one na poszerzenie celów niniejszej decyzji ramowej oraz przyczyniają się do upraszczania lub dalszego ułatwiania przekazywania postępowań.

3. Państwa członkowskie mogą zawierać dwu- lub wielostronne umowy lub porozumienia po wejściu w życie niniejszej decyzji ramowej, o ile takie umowy lub porozumienia pozwalają na rozszerzenie przepisów niniejszej decyzji ramowej oraz przyczyniają się do upraszczania lub dalszego ułatwiania przekazywania postępowań.

4. Do dnia [...] państwa członkowskie poinformują Radę i Komisję o umowach i porozumieniach, o których mowa w ust. 2, które zamierzają nadal stosować. Państwa członkowskie informują również Radę i Komisję o wszelkich umowach lub porozumieniach, o których mowa w ust. 3, w terminie trzech miesięcy od ich podpisania.

Artykuł 22

Wykonanie

1. Do dnia [...] państwa członkowskie przyjmą środki niezbędne do spełnienia wymogów niniejszej decyzji ramowej.

2. Państwa członkowskie przekazują Sekretariatowi Generalnemu Rady oraz Komisji tekst przepisów przenoszących do ich prawa krajowego obowiązki nałożone na nie na mocy niniejszej decyzji ramowej.

Artykuł 23

Wejście w życie

Niniejsza decyzja ramowa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w ...

W imieniu Rady

...

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

PRZEKAZANIE POSTĘPOWANIA KARNEGO – FORMULARZ

(o którym mowa w art. 10 decyzji ramowej 2009/.../WSiSW)

Niniejszy formularz służy:

 do przekazania informacji oraz przeprowadzenia konsultacji w sprawie ewentualnego przekazania postępowania jako wniosek o przekazanie postępowania

Państwo członkowskie organu przekazującego:

Państwo członkowskie organu przyjmującego:

Organ przekazujący (lub inny organ, o którym mowa w art. 4) – dane kontaktowe:

Nazwa:

Adres:

Nr tel. (numer kierunkowy państwa) (numer kierunkowy miejscowości):

Nr faksu (numer kierunkowy państwa) (numer kierunkowy miejscowości):

Dane osoby lub osób kontaktowych

Nazwisko:

Funkcja (stanowisko/stopień służbowy):

Numer akt:

Nr tel. (numer kierunkowy państwa) (numer kierunkowy miejscowości):

Nr faksu (numer kierunkowy państwa) (numer kierunkowy miejscowości):

Adres poczty elektronicznej e-mail (jeżeli dotyczy):

Organ przyjmujący, z którym prowadzono konsultacje:

Nazwa:

Adres:

Nie przeprowadzono konsultacji.

Jeżeli przeprowadzano konsultacje z organem przyjmującym, dane osoby lub osób, z którymi się kontaktowano:

Nazwisko:

Funkcja (stanowisko/stopień służbowy):

Numer akt (jeżeli jest znany):

Nr tel.: (numer kierunkowy państwa) (numer kierunkowy miejscowości)

Nr faksu: (numer kierunkowy państwa) (numer kierunkowy miejscowości)

Adres poczty elektronicznej e-mail (jeżeli dotyczy):

Dane osoby lub osób podejrzanych:

Nazwisko:

Obywatelstwo:

Data urodzenia:

Miejsce urodzenia:

Numer w systemie ewidencji ludności lub numer ubezpieczenia społecznego (jeżeli jest dostępny):

Adres:

Język lub języki, które dana osoba rozumie (jeżeli ta informacja jest dostępna):

Osoba podejrzana została poinformowana o planowanym przekazaniu postępowania.

Osoba podejrzana przedstawiła opinię w sprawie planowanego przekazania postępowania.
Opinia osoby podejrzanej:

Opis domniemanego przestępstwa lub domniemanych przestępstw (w tym miejsce, data i sposób dokonania przestępstwa):

Charakter i kwalifikacja prawna domniemanego przestępstwa lub domniemanych przestępstw:

- Załączono akta sprawy lub ich uwierzytelniony odpis.
- Załączono odpowiednie części akt sprawy lub ich uwierzytelniony odpis.
- Załączono kopię odpowiednich przepisów.
- Nie załączono kopii odpowiednich przepisów. Oświadczenie dotyczące przepisów mających zastosowanie:

Kryteria dotyczące wystąpienia o przekazanie postępowania:

- przestępstwo zostało popełnione w całości lub częściowo na terytorium państwa członkowskiego organu przyjmującego;
- większość skutków lub znaczna część szkody będącej wynikiem przestępstwa wystąpiły na terytorium państwa członkowskiego organu przyjmującego;
- osoba podejrzana stale zamieszkuje w państwie członkowskim organu przyjmującego;
- znaczna część najważniejszych dowodów znajduje się w państwie członkowskim organu przyjmującego;
- w państwie członkowskim organu przyjmującego toczy się postępowanie przeciwko osobie podejrzanej;
- w państwie członkowskim organu przyjmującego, toczy się postępowanie w sprawie tych samych lub powiązanych faktów, które dotyczą innych osób, w szczególności w sprawie tej samej organizacji przestępczej;
- wobec osoby podejrzanej jest lub ma być wykonywany wyrok polegający na pozbawieniu wolności w państwie członkowskim organu przyjmującego;
- jest prawdopodobne, że wykonanie wyroku w państwie członkowskim organu przyjmującego zwiększy szanse na resocjalizację osoby skazanej;
- istnieją inne powody, dla których wykonanie wyroku w państwie członkowskim, organu przyjmującego, jest stosowniejsze.

Proszę wskazać te powody:

- ofiara stale zamieszkuje w państwie członkowskim organu przyjmującego;
- przekazanie postępowania jest korzystne dla ofiary z innych względów.

Proszę wskazać powód:

Etap, na jakim znajduje się postępowanie, w tym wszelkie działania proceduralne podjęte w państwie członkowskim organu przyjmującego:

Informacja o zebranych dotąd dowodach:

Dane ofiary lub ofiar (jeżeli dotyczy):

Nazwisko:

Obywatelstwo:

Data urodzenia:

Miejsce urodzenia:

Numer w systemie ewidencji ludności lub numer ubezpieczenia społecznego (jeżeli jest dostępny):

Adres:

Język lub języki, które dana osoba rozumie (jeżeli są znane):

Inne istotne informacje:

- Ofiara została poinformowana o planowanym przekazaniu postępowania.

Dodatkowe informacje:

Załączono inne dokumenty dotyczące postępowania, mianowicie:

Podpis, data i pieczęć urzędowa: